

tedirektoratet. Arbejdsgiverne skal således allerede i dag markere på redegørelserne, såfremt den udbetalte A-indkomst er af en sådan art, at den ikke berettiger til lønmodtagerfradrag. Oplysningerne konverteres og registreres i forvejen i kildeskattesystemets edb-registre. Det vil derfor være muligt uden at pålægge arbejdsgiverne nogen yderligere arbejdsbyrde på en nem måde at overføre oplysningerne om lønindtægterne til dagpengeordningens edb-system.

For anden erhvervsindtægts vedkommende er det ikke hensigten på forhånd at registrere indtægterne. Dels ville arbejdet med den særlige opgørelse af selvstændiges regnskaber være overordentlig tidskrævende, og dels skal der på grund af ventetiden på 25 dagpengedage for anden erhvervsindtægt efter forslaget § 9, stk. 3, ydes dagpenge i færre tilfælde.

Der påregnes i stedet en ordning, hvorefter de selvstændige frivilligt har adgang til sammen med selvangivelsen at udfylde en blanket, hvorpå erhvervsindtægten gøres op. Når den kommunale dagpengemyndighed i det konkrete tilfælde har brug for oplysninger om anden erhvervsindtægt, må der ske en høring af ligningsmyndigheden, der kontrollerer vedkommendes opgørelse. Hvis vedkommende ikke tidligere har udfyldt blanketten, må det ske i forbindelse med anmodningen om dagpenge, og først derefter vil dagpenge kunne beregnes og udbetales.

Der henvises til bestemmelserne i lovforslagets § 6 om adgang til at fravige indtægtsgrundlaget.

Efter stk. 2 er retten til dagpenge betinget af, at indtægten er skattepligtig her i landet. Den pågældende vil i så fald også normalt direkte og indirekte komme til at bidrage til ordningen. Der kræves derimod ikke bopæl her i landet.

Der kan imidlertid med denne bestemmelse forudses tilfælde, hvor personer ikke opnår dagpengedækning, hverken efter den danske ordning eller efter en tilsvarende udenlandsk ordning, f. eks. for visse grupper af grænsearbejdere, og omvendt kan der eventuelt forekomme tilfælde, hvor der ville være ret til dagpenge både efter den danske ordning og efter en udenlandsk ordning. På linie med gældende praksis efter sygeforsikringsloven foreslås derfor i stk. 3 en adgang for direktøren for den offentlige sygesikring til at fastsætte bestemmelser, hvorved lovens almindelige ordning i sådanne tilfælde fraviges.

Til kapitel 3.

Til § 3.

I stk. 1 foreslås dagpengedækningen sat til 90 pct.

af indtægten. Det er en forhøjelse i forhold til sygeforsikringslovens bestemmelser, hvorefter dagpengehjælpen ikke kan overstige $\frac{4}{5}$ af den sikredes daglige fortjeneste. Ved beregning af den dagpengegivende indtægt pr. dag forudsættes årsindtægten delt med 260, jfr. bestemmelsen i § 9, stk. 1, hvorefter dagpenge ydes for 5 dage om ugen. Dagpengenes højeste sats foreslås endvidere forhøjet i forhold til højeste sats i sygeforsikringsloven. Efter disse forholdelser kommer dagpengene til at ligge på linie med, hvad der i dag gælder efter ulykkesforsikringsloven. Dagpengenes højeste beløb, 101 kr. pr. dag, må sammenholdes med bestemmelsen i § 9, stk. 1, om udbetaling for 5 dage om ugen.

Efter stk. 2 foreslås dagpengenes højeste og laveste beløb reguleret automatisk i takt med lønningerne svarende til reguleringen af dagpengenes maksimum efter ulykkesforsikringsloven. Regulering af dagpengesatserne i sygeforsikringsloven kræver derimod lovændring.

Som basis for reguleringen foreslås anvendt timefortjenesten i januar kvartal 1970, der skulle være bestemmende for satsernes størrelse fra 1. april 1971, såfremt loven var trådt i kraft. Med dette udgangspunkt må regulering første gang ske på grundlag af timefortjenesten for januar kvartal 1972 med virkning fra lovens ikrafttræden pr. 1. april 1973. Lønoplysningerne til brug for denne regulering vil kunne foreligge i løbet af efteråret 1972.

Til § 4.

Bestemmelsen angår beregning af dagpenge, der erstatter tab af lønindtægt. Efter stk. 1 skal de dagpenge, som en arbejdsgiver har pligt til at udbetale efter kapitel 7, beregnes på grundlag af indtægten i indtil 4 uger forud for sygdommens indtræden. Dagpengene skal således i denne situation beregnes på grundlag af den aktuelle indtægt hos denne arbejdsgiver. Indtægten må opgøres efter de samme principper, som i dag bruges ved anvendelsen af $\frac{4}{5}$ reglen i sygeforsikringslovens § 53, stk. 3. De nærmere regler for, hvornår en arbejdsgiver er forpligtet til at udbetale dagpenge, er fastsat i kapitel 7.

I de tilfælde, hvor dagpengene udbetales af det sociale udvalg, (bortset fra de særlige tilfælde der er omhandlet i § 22, stk. 1 og § 23), beregnes dagpengene på grundlag af den sikredes årlige lønindtægt i det forudgående kalenderår. Oplysningerne om denne indtægt fremskaffes fra kildeskatteordningen og registreres i dagpengeordningens edb-system, jfr. bemærkningerne til § 2.

Til § 5.

Bestemmelsen vedrører beregning af dagpenge,